

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7.

Rokopisi se naj po-
šiljajo na naslov:
Žinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

List

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: K 200.—

Za Jugoslavijo

celoletno: 24 Din.

polletno: 12 „

četrtletno: 6 „

Leto II.

Dunaj, 31. majnika 1922.

Št. 22.

Ob dvanajsti uri.

Položaj Avstrije postaja od dne do dne resnejši in bližamo se dvanajsti uri. Gotovo je Avstrija pri mirovni konferenci od vseh naslednjih držav prejšnje monarhije odrezala najslabše. Država, ki šteje samo šest milijonov prebivalcev in od teh jih odpade na mesta dve tretjini, država z močno razvito industrijo, ki pa nima dovolj surovin. Bila je preveč usmiljena, ker je z odprtimi rokami sprejemala vsakega, posebno uradnike, ki je zbežal iz naslednjih držav, čeravno bi bil lahko tam ostal in bi se mu boljše godilo. Pogoji za obstanek Avstrije so težavni, vendar pa niso brezupni in volja antante je, da obstoji. Zato ji še ni bilo treba takoj plačati vojne odškodnine in obljubljeni so ji krediti, če jih bo znala uporabiti.

Dosedanje vlade, ki so bile na krmilu, niso mogle svoje naloge povoljno rešiti. Vsaka je vedela, česar je najbolj treba: namreč pridno delati, da se produkcija zviša, stabilizirati valuto, da krona ne bode več padala, odpustiti uradnike, katerih imamo mnogo preveč ter pridno štediti na vseh krajih. Ali tega dosedaj nobena vlada ni storila, ali boljše rečeno ni hotela. Upejalo se je osemurno odel, prav v delavnicah so se polastili delavci. Kdor ni hotel delati se je pa podpiral ni to je bilo v smislu tedanje Rennerjeve vlade, da bi priklenila socialna demokracija vse delavce na se. Gotovo je le pravično, da se stanje delavca zboljša v kolikor je njemu v korist. Toda zraven se je uvedlo mnogo nedostatkov, katerih se poznejša krščansko socialna vlada v zvezi Velikonemcev ni upala odpraviti, ker se je bala socialne demokracije in obenem ščitila uradnike, ki so po večini njeni pristaši. V državi se ne dela toliko, kolikor bi se moglo in moralo, država izdaja mesečno milijarde in milijarde za uradniške plače ter podpore in to vpliva seve tudi na valuto.

Industrija se nahaja v težki krizi. Naše tovarne ne morejo izdelovati blaga več po isti ceni, kot se dobi v drugi državi. Izdelujejo pa mnogo več kot mi sami rabimo, treba je prodati v inozemstvo. Ali kdo bode pa kupoval stroje pri nas, če jih v Nemčiji ali na Franco-

skem ceneje dobi? Tako so bili na Dunajskem semnju spomladi razni stroji iz Nemčije za 30% ceneje kot avstrijski. Če pa tovarna nima naročil, mora delavce odpustiti in država jih podpira. Treba bo, da se bolj močno dela, če hoče naša industrija z drugimi konkurirati. Znižati delavcu plače, dokler ne pade draginja, je nevarno vprašanje. Znamenje časa je, da imamo po raznih mestih 80.000 brezposelnih ljudi in kmetu uhajajo posli, da mora sam obdelovati polje. Tudi temu vprašanju bode morala nova vlada posvetiti svojo pozornost.

Že davno bi se moral ustaviti denarni stroj. Če se je potreboval denar, se je pa natiskal. In sedaj se ga nahaja v naši državi čez 350 milijard. Ni čudno, da je danes 20.000 papirnatega denarja toliko vredno kot prej deset kron. In če se ne vstavi kmalu denarni stroj, se bode kmalu komaj delo splačalo, da ga tiskajo.

Druge države imajo primeroma veliko manj uradnikov kot revna Avstrija. Znajo pa bolj štediti. Češka, Jugoslavija, Poljska uradnike odpuščajo, da bi se davki znižali, bogata Francija jih je odpustila nad 70 tisoč. In pri nas? Izdelujejo se načrti, mnogo se piše o tem, koliko in kako se naj nepotrebni uradniki odpustijo iz službe in privedejo k drugemu poklicu; v resnici se pa še vedno novi sprejemajo, mesto da bi se pot čisto zaprla.

Avstrija je postala po vojski zvezna država. S tem so si pridobile posamezne dežele več pravic in samostojnosti kot so jih imele v stari Avstriji. Dunajska vlada nima več istega vpliva. Ali tudi v posameznih deželah oblasti ne uživajo več istega ugleda in spoštovanja kot prej, mimajo več iste moči in vsak misli, da more delati, kar hoče. Saj vidimo to vsak dan na lastne oči. To je pa največja nevarnost za obstoj države, kot je povdarjal prejšnji minister Czernin na nekem zborovanju. Močna postane država le, če je pravična do vseh. Tega doslej o Avstriji ne moremo trditi, vsaj mi koroški Slovenci ne. Nova Avstrija se od stare v tem oziru nič ni naučila.

Mnogo se piše po časopisih o raznih naslednjih državah, o Čehih, Romuncih, Jugo-

slovanih in se prinašajo samo neugodna poročila, kot bi hoteli reči, glejte tudi tam se jim slabo godi. Gotovo imaje vse naslednje države, ker so mlade, svoje bolezni, toda tudi pri nas bode treba posvetiti z lučjo in pomesti prag, če hočemo, da se naše razmere zboljšajo.

Stara vlada je šla, pride nova. Združili so se krščansko socialci in Vsenemci, da vpostavijo meščansko vlado. Socialni demokratje ne bodo sodelovali. Pot si je nova vlada začrtala, po kateri naj hodi. Ni več nova, ampak treba je, da jo bode tudi dokončala: Vse storiti, da ozdravi naša valuta. Torej dvigniti delo, avtoriteto (spoštovanje do oblasti) urediti uradniško uprašanje in štediti ter zopet štediti. Najprej moramo pokazati dobro voljo, da hočemo res živeti in potem nam bodo pomagali šele drugi, s tem da nam dajo kredite.

Ta pot bode težavna in trnjeva, toda je edina za obstoj države. Mnogo odvisno bode pa od moža, ki stopi na Schoberjevo mesto in prevzame vodstvo države, s kakšno spretnostjo da bode rešil težko nalogo.

Kjedom jemaj? V slovenskem Korotanu!

Alkohol — orožje nasprotnikov.

„Kärnten, das grösste Schnappsland Deutschlands, vertrinkt täglich ein Bauerngut im Werte von 70.000 Silberkronen (Friedenswert). Wenn wir die Kulturstufe der nordischen Völker erreichen wollen, so weg mit dem Alkohol!“

Te besede lahko čitate na vsaki žel. postaji in drugih javnih prostorih. Posebno zanimiv je zadnji stavek, ki pravi: Če hočemo kulturo severnih narodov doseči, tedaj proč z alkoholom! Lepe in krasne so te besede, lepi in krasni so ti nauki, a pri nas na slov. Koroškem delajo Nemci ravno nasprotno. Pa dobro vedo zakaj. Pijančevanje človeka duševno in telesno popolnoma uniči; pijanec ne pozna značaja, je figa-mož, ne drži dane besede. Za frakelje šnopsa prodaja vse, svojo dušo, vero,

PODLISTEK

Rutarjev Jur.

Cel post sem čutil v trebuhu ene 15 metrov tistih te drobnih črev preveč, na velikonočni pondeljek sem se pa tak najedel, da jih je skorej premalo bilo. Zato sem jo podenji mahnil v gostilno „Pri Muceju“, da malo kaj redkega med nje zalijem.

Tam pri pokriti mizi so sedeli gospodi: Postmeister, učitelji in dva imenitna kmeta Podlesnik in Gorjanc. Oba sta bila enkrat v starih časih frajtarja pri žovnjirjah in sta se zmirom zlo postavila, če sta mogla kdaj pri te višjih po nemško marnvat. Da bi bolj po nemško izgledala, sta se pisala Podlessnigg in Goriantz.

No, jaz sem sedel sam zase k anej mizi. Dober den — sem djav. Grüss Gott, Herr Jur — se je oglasil eden od tam. Pol litra mošta mi prinese kelnarca, fajfo sem nažgav, in da bi ne žinjali, da jih poslušam, sem „Koroškega Slovenca“ iz haržata potegnil in začel brati.

Pa vendar je bilo pri oni mizi vse tiho; najbrž da so prej kaj takega marnvali, kar ni za vse ljudi.

Herr Jur — je djav Postmeister — wie hoch steht die Krone, kako visoko stoji krona? Naj stoji visoko al nizko — sem odgovoril jaz — če tud pade, saj ne začindra, ker je koj papir. Vsi so se zasmejali, med tem pa se duri odpro in vstopi frajlajn Anna, strašansko lepa Nemka iz slovenskega kraja, ki se zdaj v Celovcu menda na mašin šribat uči. Vsi so skočili pokoncu in ji pripravljali plac, da se tam dov vsede. Tud jaz sem jej kar tri žeslne in en dolg stol na razpolago potisnil, pa me je gnadliva komaj malo ošvrknula z očmi kakor v starih časih turški sultan svojega peditarja. No, ko se je ta frajlajca srečno vsedla, so pa začeli marnvat o vremenu, o tem in onem in frajlajca je pravila, da je bila danes pri maši, pa da petje ni bilo za kaj. Organist — je rekla — je na orgle špilav okoli Blekovca, pevci so peli okoli Celovca, fajmošter pa je hekav na Lisnej gori. Meni pa, ki se na muzko in petje zastopim — je rekla — je to petje želodec pokvarilo.

Spet se odprejo duri in zdaj stopi v sobo Hajžov Jaka, po poklicu socialdemokrat. Ta si je zbrav spet sam zase eno mizo. Tristo judov — sem žinjav sam pri sebi — če še kaka partaja pride, pa kraja več ne bo, ker so samo tri mize. Pa glej, res da jo primaha Žgajnkov Marka. No, ta je sicer bolj internacional in tudi pri plebiscitu ni bil ne za Jugoslavijo in ne za Nemško Avstrijo, podporo je pa od obeh vlekli in da se ni zameril ne eni ne drugi, je glasoval za Japonsko. Tudi danes ni dolgo premišljeval, hitro se je odločil k pogrneni mizi, kjer je bilo največ glažev. Samo to je bila sitna stvar, da je Marka samo nekaj besed znal gladko po nemško, zastopil je pa še manj. No, Marka — ga pokliče učitelj po nemško — sedite sem! Ali boste pili žganje ali mošt? Saj ste naš mož, kaj ne? Olebaj! — se je odrezal Marka. Frajlajn Anna je pa djava: Kaj ne, Marka, da ga zdaj bolj pijemo kakor pod Jugoslavijo? — Olebaj! — se je zopet odrezal Marka. Kaj ne — je vpraševala frajlajca naprej — kaj ne, da si ne želite Jugoslavije nazaj? — Olebaj! — je bil Markov odgovor. Šmentana stvar, ta olebaje pa zdaj čisto ni pasal. Stvar je

narodnost, v pijanosti je človek hujši kot zverina in pretepa vse vprek.

Posebno mi koroški Slovencj imamo pač mnogo bridkih izkušenj, kaj se pravi biti izpostavljen na milost in nemilost surove in podivjane nemčurske tolpe. Ne samo sedaj, ampak Nemci, bolje nemškutarji, so se tega grdega, zavrata orožja že davno, ves čas, pri vsakih volitvah posluževali. Volil je golaž in freibier. Pri njih je alkohol „ljudska volja“. Par pijančkov stepejo skupaj, da napravijo kak kralval in potem zavpijejo po listih in nasproti vladi, to je ljudska volja. In visoko nemško inteligenco, kot učitelje, uradnike, celo sodne svetnike ni sram postaviti se na čelo takim kralvalirjem. In kdo se poslužuje tudi tega orožja — alkohola?

Heimatdienst! To smo videli na kvaterno nedeljo v Doberlivasi in Grebinju.

V Doberlivasi je tisto nedeljo letal „Berichterstatter“ Heimatdienta kot bi znorel in vabil fante skupaj ne pretep in preprečitev shoda. Prišlo jih je nekaj. Ko pa je videl, da s fanti, dokler so trezni, nič ne opravi (fanti so pametnejši kakor dotični. ki se šteje k inteligenci), je segel po orožju — alkoholu. Pili so šnops po 1/4 l. Uspeh je bil sijajen. Sicer nam shoda niso mogli razbiti čeravno so prišli dvakrat razgrajati pred vrata, ali potem ko se je shod končal, so napadli 2 iz Globasnice in enega s pestmi in bikovci precej močno natepli. A na ta način hočete doseči kulturo severnih narodov? Gosp. Schumy, kaj vi rečete na to? Vi govorite na shodih, naj puste Slovence pri miru, da imajo ravno isto pravico prirejati igre in shode kakor vsaka druga nemška stranka (to je seveda samo za ljudi Augenauswischerei, taktika pa ostane stara), na drugi strani pa hujska in vabi na pretep Vaš pristaš privandranec in Berichterstatter Heimatdienta proti vsakemu shodu mirnih Slovencev. Lepa taktika. In na ta način si hočete pridobiti Slovence v boj proti socialdemokratom pri prihodnjih volitvah? Nikoli ne! Dokler nas boste topli, razbijali shode in nam ne dali nobene pravice z nami ni treba računati.

Slovensko dekle ne pozabi na svojega prijatelja „Koroškega Slovenca“.

POLITIČNI PREGLED

Avstrija.

Pogajanja za novo vlado med krsčansko-socialci in Vsenemci so privedla k cilju. Vsenemci so pripravljene sodelovati in bodo dobili tri ministre. Naslednik dr. Schobra postane kot poročajo listi prelat dr. Seipel.

postala mučna. Eni so se muzali, drugi v zadregi gledali okoli. Tedaj jim je Marka sam pomagal iz zadrege in da popravi, kar je zagrešil, je rekel: Unter die Jugoslavci muss zu vajakem gehen, unter Avstrija je pa fil, fil denaren. Strašansk krohot je nastal, napivalo se je skrižema. Marka navdušen vstane z glažem in se obrne proti socialistu in meni: No, kaj pa vidva? Hajžov Jaka je djav: Hoch die Arbeit! in spila sta. Zdaj pride vrsta name. Vzdignem glaž in trknem z Markom. On je djav: Hoch die vinen! — jaz pa: Živio die Marken! Spet smeh in krohot, da ga ni bilo kraja. Marka ga spiže do dna in pravi samozavestno: Herr Jurn ist eine moder človeken, er kommt nicht in die zadregen.

Markova žena, krumpasta Katra, je ta dan pri Muceju sodje pomivala in se je potem hvallila okoli: Saj sem djava, da je moj Marka najmodrejš človek na svetu. Kdo drugi pa more vse naenkrat marnvat, po nemško in po slovensko? Jaz sem ji pa dro zad povedov: Katra, Katra, tvoj Marka še kitajsko zna, če le v glažku kaj miglja!

Nekdanji ministrski predsednik Mihael Mayr je nenadoma umrl na Zgorjem Avstrijskem, ko je obiskal svoje sorodnike. Zadel ga je kap.

Jugoslavija.

Poroka kralja Aleksandra s romunsko princesinjo Mariolo se vrši dne 8. junija v Beogradu. Svečanosti se bodo udeležili zastopniki vseh držav in se vsa Jugoslavija z veseljem pripravlja, da proslavi ta spominljiv dan.

Bolgarija.

Nemiri niso tako resni, kot so listi prvotno poročali. V Bolgarijo je dospelo pred časom mnogo ruskih vojakov Wranglove armade, ki so ostali oboroženi in niso hoteli vpoštevati bolgarskih zakonov. In te vojake so začeli izganjati. Položaj pa lahko postane nevaren, ker se del Bolgarov zavzema za Ruse in jih hoče braniti.

Madžarka.

Volitve v državni zbor za Grgsko so se zadnjo nedeljo pričele. Voli se 245 poslancev. Volitev se ne vrši v celi državi isti dan in tudi nimajo takšnih volilnih pravic, kot so pri nas. Moški so upravičeni, če stanujejo že dve leti v občini in so obiskali štiritirazredno šolo. Za ženske so pogoji še bolj strogi. Volitev je tajna samo v Budimnešti in v 11 večjih mestih. Na deželi in v manjših mestih morajo oddati na odprt list. Na ta način si bode pridobila prejšnja vlada tudi sedaj večino. V nedeljo je bilo izvoljeno 141 poslancev, ki so večinoma pristaši vlade.

Z mirovno pogodbo Ogrri niso zadovoljni, ker jih je pristrigla pri vsek krajih. Prirejajo se veliki shodi, kjer se napada mirovno pogodbo. Tako e povdarjal v Kečkemetu ministrski predsednik grof Bethlen, da se je treba obraniti okov, katere nalaga trianonska pogodba madžarskemu narodu.

Amerika.

Amerika je posodila Evropi dosedaj že štiri milijarde dolarjev (po naši valuti bi bilo 40.000 milijard avstr. kron). Vrh tega je darovala v dobrodelne namene 100 milijonov dolarjev. Brez te pomoči bi Evropa že davno prišla v nered. Od sedaj naprej pa ameriška vlada ne bode več dajala posojil. Če jih Evropa želi, naj se obrne na privatne ameriške kapitaliste. Ti pa zahtevajo: 1. Evropa se mora prej pomiriti, 2. znižati oboroževanje, 3. pametno gospodariti, 4. uvesti zlato denarno podlago.

DNEVNE VESTI IN DOPISI

Žitaravas. Ker je razun naše še gotovo več občin na Koroškem, kjer zabijo razglasiti za kmete važne reči, naznanjamo tem potom sledeče: Z ozirom na razglas v „Landesgesetzblattu“ z dne 17./VI. 1921 dolžan je vsak posestnik, ki da živino na pašo vkatero koli planino ležečo v obmejnem ozemlju zaznamovati isto na levem rogu z dva centimetra veliko črko „Z“, ovce in mlado živino pa na levem ušesu enako, vrh tega naznaniti prigon in odgon 24 ur prej pristojni carinski postaji. Posestnikom, katerih živino je sprejela naša Živinorejska zadruga v pašo, javila jo bode ista in preskrbela žig s katerim se bode zaznamovala na dan, ko se prižene na pašo in sicer za Kočno in Golivrh 8. junija, za Belcarco in Šenkovo planino 10. junija in za Roblekovno planino 12. junija. Ker postopajo oblasti pri takih stvareh zelo strogo, naj se prizadeti natanko ravnajo po predpisih zakona in po navodilih zadruga. J. Rutar, taj.

Pliberk. (Uboga justica.) Sodnik dr. Ravnig se je poslužil, da se opere, § 19. tiskovnega zakona, po katerem se lahko vsaka dokazana resnica da postaviti na laž. Ponovno izjavljamo, da je on raznim Slovincem res grozil. Zato imamo dokaze v rokah. Mogoče se g. sod-

nik še spominja na 24. jan. t. l., ko je grozil Slovincu s pestjo in kričal nad njim: „Mi vas bomo že še učili, ko pride tisti čas!“?

Bilčovs. Nekdo je črez članek o našem občinskem lovu v 20. št. „K. Sl.“ nekaj zabavljal češ: „Je neumnost ka jtakega pisati. Pač nimajo kaj družega pa to začnejo“. Mi bi pa temu pripomnili, da temu zabavljaču, gotovo cel naš list ni povolji in bi najrajši videl, da bi ga ne bilo. Pa nič ne de, radi njega se upamo še marsikaj pisati. Da pa ne bo mislil, da nimamo kaj pisati, pa vprašamo našo pošto: Kje pa ostajajo mnogi iztisi „Kor. Slovenca“, katere naročniki, tako neredno ali le včasih prejemaajo? Zmiraj jih vendar ne bodo dobili taki v roke, kateri jih sploh niso naročili. Pripomnimo še, da se takih nerednosti pri pošti že davno ne spominjamo, kot sedaj, ko imamo republiko in frajhait.

Bilčovs. Če mački na rep stopiš, pač zamijavka. Tudi dopisnik „K. D.“ je bil tako nesrečen, da ga je neki članek v 16. št. našega lista tako do živega zadel, da je v 18. št. „K. D.“ vzrožil ter še vedno trdi, da je bil naš župan „prügelbandehauptman“. Najbrž v razburjenosti ni vedel, kaj piše. Naš župan je pač že mnogo let „feuerwehrhauptman“, in tu se je dopisnik najbrž zmotil. Torej več previdnosti! Nadalje pravi, da takih županov ne mara videti na županskih s tolih. No, da ste še sedaj naš komandant. Saj se poznamo! Kdo bo naš župan, homo že sami znali izbrati. Nazadnje je pa naš gosp. dopisnik „Kor. Dom.“ še zelo „kujšn“, ko tako dobro ve, kaj mi sanjamo, namreč o Jugoslaviji. No, nam pa še povejte, če ste tako brihtni, kaj te sanje pomenijo.

Ribnica. (Občinska seja.) V nedeljo dne 7. majnika je imel občinski odbor sejo, pri kateri so se po zaključku prav pošteno skregali: stekli socialisti in bauernbändlerji radi javnega pristanišča na Otoku. Na tem prostoru zrasede vsako leto lepa trava, ki je last osem posestnikov in katero pokosi vsako leto drugi solastnik. To pa socialistom ni po volji, posebno g. Kanolcerju ne. Zato bi radi odvzeli posestnikom lastniško pravico in jo dali občini, ki bi po svojem razpolagala s prostorom. Kanolcer je dal Lannerju krepko zaušnico, ki je izzvala tako divji pretep, da se je moralo poslati po orožnike. To doni sicer kot bajka ali je resnično. Dobro se še spominjamo, kako so ti gospodje za časa volitev eden za drugega agitirali. Vse stranke lahko volite, samo krščansko-soc. ne, kjer so sami čuši. Danes pa predstavljajo ti gospodje pravi amfiteater. Pred davnim časom so gledali take igre Rimljani, danes pa se smemo šteti tudi mi med tiste srečneže, ki lahko opazujejo slične igre brezplačno. Smo napredni, kaj ne?

Celovec. Nedavno je prodajala neka kmetica na trgu jajca po 100 K komad. Naenkrat se je začel okrog nje glasen hrušč. Vse je letelo vkup in hotelo kmetici razbiti jajca. Vzrok temu je bil, ker je predpisana cena za jajca bila 80 K, a kmetica jih je prodajala za 20 K dražje. Prišel je policist in je kmetico odvedel na magistrat. Kaj se je tam z njo zgodilo se ne ve. Vendar nekaj prihaja človeku ob takem prizoru na misel. Kako so nekdanj gotovi ljudje pripovedovali, kako lahko bomo v Celovcu vse drago prodali in danes lepe vabljuje besede in obljube kje so? Ko se gre za par kronic, katere bi imela dobiti uboga, od dela izmučena kmetica v roke, tedaj je vse pokoncu, kjer pa gredo milijoni v žrela kapitalistov, tam se pa nihče ne zgane. Je mogoče le res, da brez Celovca ne moremo živeti, kje pa bi se nam potem za naše pridelke nastavljele cene, kako drago jih smemo prodajati?

Šmihel pri Pliberku. Zapustil nas je naš nadučitelj Jurij Derbuh ter se je preselil v Lipico. Baje ga je poslal sem po plebiscitu samo Heimatdienst, brez vednosti deželnega šolskega zbora. Pod njegovim vodstvom so vladale na tej šoli jako slabe razmere. Že z drugim šolskim letom se je začelo otroke poučevati popolnoma „nemški“. Otroci so s tem zgubili vse veselje do šole in so namesto da bi napredovali, vsak dan manj znali. Torej prava „vertrottelung“, ki je cilj vseh teh šol, ki jih imamo sedaj zopet koroški Slovenci. V šmihelski šoli je bil še v stari Avstriji, ki nam je nudila

malo več pravic, upeljan nemški pouk še le z 5. šolskim letom — vzor šola — in želimo, da bi tudi sedaj postala taka. Naj se vendar odneha s tem kulturnim škandalom, potujčevanjem in poneumnevanjam po šolah ter se upoštevajo naše šolske zahteve.

Djekše. (Vojno poročilo.) V nedeljo dne 30. ali zadnjega aprila je nastopil orgeš obstoječ iz Bauernbunda tudi na Djekšah. Naskočili so takoimenovano mežnarijo in celo kasarno. Plen je bil zelo dober. En klobuk, palica, dežnik, $\frac{1}{2}$ m čevljskega jermena, breme klosetnega papirja, žnura za spodnje hlače, tri knofi za srajce in dva za lajbič. Plen je velik in če pomislimo, da je bila armača velika, bo le kaj malega prišlo na enega. Kar so dobili, še to so zapili, da so si utolažili jezo, ki tako dolgo ni dala miru želodcu. Glavni stan 4./V. 1922.

Drava. Dragi „Koroški Slovenec“! Od vseh strani prinašaš novice, dobre in slabe, samo od našega kraja še nisi dobil nobenega glasu. To pa radi tega, ker živimo z našimi nasprotniki, čeravno nas je precej tvojih naročnikov, v pravi krščanski ljubezni. Novega bi ti tudi vedeli nekaj povedati in sicer, da se gradi most na čolnih preko Drave v smeri železniške postaje Podravlje. Vsa čast našemu gostilničarju Jožefu Miklu. Mislili smo tudi na napeljavo električne razsvetljave, kar je pa radi needinosti padlo v vodo.

Hodiše. (Birma.) Dne 15./V. so nas obiskali prezvišeni g. knezoškof. Četudi je bil delavnik, se je zbralo veliko ljudi k sprejemu pri slavoloku pred vasjo. Po pozdravu župnika in gg. županov iz Hodiš in Ribnice so pozdravili g. knezoškofa še predsednik „Zvezde“ g. Miha Janeš, potem v imenu bratovščin Katica Aichholcer in Marija Habich, v imenu ženske zveze pa Amalija Goričnik. Najlepši in najganljivejši pa je bil pozdrav šolarke Urške Aichholcer, ki je z lepim govorom izrazila veselje šolarjev, da imajo škofa v svoji sredi. In nato g. knezoškofu podarila lep šopek belih nageljnov kot otroški majniški dar. Pri birmi je bilo 38 otrok. Popoldne so si g. knezoškof ogledali še Hodiško jezero in lepo podružnico sv. Ane nad Ribnico.

Škotiče. Kakor v več krajih bode letina tudi pri nas bolj slaba in se nam ni treba veseliti na dobro žetev. Zato pa mnogokrat kak novi davek, kakor zdaj n. pr. precej visok davek za posle; pa saj jih bo še več. Nezadovoljstvo raste od dne do dne še bolj pa pri nasprotnikih, ker ni tako, kakor se jim je včasih obljubljalo. Toda veliko jih je že, ki se ne bodo več pustili prigovarjati, posebno delavci, od pofarbanih socijaldemokratov in delavci bodo volili take moške, ki bodo zastopali tudi njih interese. Gotovo pa ne take, kakoršne so si zvolili pri zadnji občinski volitvi, ki se zadovoljijo s tem, da smejo sedeti na občinskih klopih. Pripetilo se je še nekaj. Nahaja se nekdo v občini, kateri je odrezal konjem repe in čudno je to, da se mu je narajmavo samo pri Slovencih. Čeravno javnost govori, kdo da je tisti „Schweifschneider“, vendar naši orožniki — na številu pet — niso še izsledili tatu. Pa počasi se ga bode že dobilo.

Škocijan. Žalost in veselje se čredita v naši župniji. Skoraj tri mesece pri nas nismo imeli nobenega mrliča; kar naenkrat pa je pričela mahati nemila smrt s svojo oestro koso. Na Žirovnici je umrl mežnar Jakob Vogrin, stari veteran, ki je prišel 1866 leta v francosko vojništvo. Za njim smo pokopali njegovo sosedo, vsem dobro znano in blago Klecarjevo gospo. V Grabaljvasi je Podorinov Jozej, ki je sicer bolj sirotast, ubil svojo svakinjo Heleno Kranjc, gospodinjjo Podorinove hiše. Ob veliki udeležbi smo v Šmarkežu pokopali Kosovo mater in v Škocijanu Gorjančevo Ano Hamer iz Klopinja. Šentlorenski pastirji so v logu na produ našli moško truplo, ki ga je prinesla Drava. — Da pa nismo samo kislih in čmernih obrazov, se za kratek čas tudi ženimo. V Šmarkežu sta bila poročena dva para: Leitgebov žagelj Štefan Zadnikar je vzel svojo Privasovo Micko in Rusova lepa kmetija je dobila mlado Vajsovo hčer Terezijo Gomernik za gospodinjjo. Brhko dekle Antonija Sero iz Vajsenštajna nad Beljakom je postala gospo-

dinja znane Mičejeve kmetije v Spodnjem Podgradu. Na gostijah smo se fletno imeli. Janez Picej, šegav hudomušnež si je dal na svoji gostilni napraviti originalni napis „Armenseelen-wirt“; gotovo radi tega ker žejne škocijanske dušče potolaži.

Električna zadruga za peraško vodno silo je na svoji seji dne 11. majnika sklenila, naj se vse sile zastavijo, da pride prej kot slej centrala pod streho. Presneto počasi napreduje delo pri elektriki. Lahko se nam zgodi, da bodo pri naši elektriki še hujše težkoče kot so bile lani v nemškem Št. Vidu in da še letos morda elektrika ne bode zasvetila, pač pa povsod po žepih, hlevih in v gozdovih. Prvotno določena svota se bode gotovo petkrat pomnožila. Naj bi si drugod vzeli za vzgled škocijanske kmete, ki imajo razven centrale vse zgotovljeno. Tako počasi ne pojde in ne pojde.

V vsako slovensko hišo „Koroškega Slovenca“!

RAZNE VESTI

Velika eksplozija v Blumau-u. V četrtek dne 25. t. m. okoli 3. ure pop. je nastal v poslopju, kjer se meljejo posamezne snovi smodnika, majhen požar, ki se ni pustil pogasiti. Vnele so se eksplozivne snovi in pognale celo poslopje v zrak. Kakor se govori, je čez 30 mrtvih in okrog 400 težko ranjenih. Vsled eksplozije in močnega zračnega pritiska so popokale v Blumau-u — nahajajo se tam velike tovarne za municijo — skoro vse šipe; podrle se delavske hiše in razbila hišna oprava. Tudi več ognjegascjev je doletela smrt. Škodo cenijo nad 6 milijard kron. Ljudstvo zahteva, ker se eksplozije zelo pogosto pojavljajo, ustavitve obrata. Sreča je za Dunaj, da se je posrečilo ogenj lokalizirati in se ni vnel tudi nitroglicerin.

Črke na nebu. V bodoče bo prijetno. Če bomo hoteli pisati, ne bo treba ne papirja ne črnila in sploh nič tega, kar rabimo danes pri tem poslu. Angleži so namreč že izza početka vojne delali poizkuse, kako bi bilo mogoče pisati na — nebo. Iz zrakoplovov so spuščali v obliki črk dim proti nebu. Izpočetka poizkusi niso uspeli, zdaj pa že toliko, da so ostale take črke čitljive tri do deset, v enem slučaju celo štirideset minut. Če bo to napredovalo dalje, postane lahko bodočim rodovom iznajdba neprecenljive vrednosti.

Avijatika v službi policije. Dne 1. t. m. je bil v Parizu kritičen dan. Že nekaj let je v Franciji 1. maj vedno dan posla za policijo in vojaštvo, ker manifestirajo tega dne francoski delavci po mestnih ulicah svojo solidarnost, kajti červno je bila francoska republika stvorjena z revolucijo, se rdeča zastava vendar ne sme prikazati na ulico. In ravno radi teh rdečih zastav pride vsako leto do sporov med manifestanti in med policijo. Letos pa so imeli delavci prvega maja še posebno iznenadenje. Razen avtomobilov, motornih koles, koles in ponjenice je postavila policija v službo tudi več zrakoplovov, ki so od ranega jutra do poznega večera krožili nad Parizom. To je bila prava senzacija. Vsem se je zdelo čudno, kakšen pomen ima zračna policija in kako bi prišla oni spodaj na pomoč v slučaje potrebe? Toda to je jako enostavno. Policija zrakoplovbe ima nalogo nadzirati kretanje mas spodaj po ulicah. Po načrtu, ki ga ima s seboj, zazna takoj vse natančno ter javi potem potom brezžičnega brzojava policijskim postajam, ki potem po njihovih poročilih in navodilih razvrščujejo policijske čete. To je tudi povzročilo, da so bili delavci iznenadeni na vseh krajih. Koderkoli so hoteli predreti kordon policije, so naleteli na zelo močne čete. Oni iz zrakoplova je natančno obveščal štab policije in zato delavci nikakor niso mogli prodreti v središče mesta. Vsled tega so bili seveda hudo jezni na najnovejšo vrsto policije v zraku.

Zanimivosti iz Amerike. V Združenih državah živi nek človek, ki je državljani štirih držav. Njegovo posestvo leži na vogalu, kjer se stekajo meje. Hiša stoji natančno na mestu,

kjer je križišče mej. Studenec na dvorišču stoji v Mehiki, korito, v katero se izliva voda, pa v Arizoni. — Največji čudodelnik na polju botanike je Američan Luttev Burbank. Od časa do časa ustvari nove vrste zlahtnih cvetic, vrtnih rastlin itd. Lansko leto se mu je posrečilo vzgojiti novo vrsto češpelj, ki se odlikujejo po tem, da so brez koščic. Letos je dal svetu novo vrsto robidnic, ki nimajo trnja. Tudi jagode te robide so debelejšje in izredno finega okusa.

Kje je prepovedano kaditi? Pred kakimi desetimi leti bi gotovo vprašali: komu je prepovedano kaditi? Toda danes, v dobi enakopravnosti in svobode kadi mlado in staro, cestni pobalini in šoloobvezna dekleta, danes lahko samo še vprašamo: Kje je prepovedano kaditi? Pri nas je menda le še malo, skrajno malo prostorov, kjer zamore človek dihati zrak, ki ni napojen z nikotinom: v cerkvi, gledališču, posebnih koncertnih dvoranah — pa smo že na koncu! Nekoč so se tem prostorom lahko še prištevale sobe in spalnice nežnega spola, toda tudi temu je konec, odkar ženske prekašajo v kajenju celo moške. Nekoč so se mazilile ženske z dišavami, ki so spominjale na prijetni vonj cvetja, danes pa, prepojene z nikotinom, spominjajo prej na kakega penzionista, kot pa na „rožce“. Tako je vsaj pri nas, drugod pa je malo drugače. Holandska kraljica Viljemina sama ne puši, zato pa tudi v njenem spremstvu ne sme nikdo pušiti. Prepoved velja tudi za zasebna stanovanja posameznih funkcionarjev. V Parizu na pr. šoferji in izvoščeki med vožnjo ne pušijo, dočim je v Londonu ravno nasr potno. V Ameriki je tudi v nekaterih privatnih podjetjih kajenje prepovedano. Posebno strogo postopajo pri tem nekatera zasebna železniška podjetja, ki z mesta odpuste vsakega nastavljenca, ki se zasači pri uživanju tega prepovedanega sadu. V ameriških redakcijah pa se kadi, kakor v kaki turški kavarni in tako je menda po vseh redakcijah na svetu — razen v neki londonski, kjer je kajenje iz zdravstvenih ozirov strogo zabranjeno.

GOSPODARSKI VESTNIK

Potrebe današnjih dni.

II

Druga nujna potreba naših dni je, da se da našim ženam, dekletom, delavkam na deželi primeren delokrog v javnem življenju. Socijalnega življenja brez žensk ne spravimo več v red. Staro naziranje, da ženska v javnem življenju nima nič opraviti, moramo čimprej pozabiti, saj ni pravilno, če pogledamo stvar in ni pravilno, če vprašamo zgodovino. Leta n. pr. vé, da so 1200 let pred Kr. imele ženske v Grčiji volilno pravico ob času kralja Kekropsa in iz cerkvene zgodovine vemo, da so se ženske apostolskega dela pri razširjenju krščanstva prav odlično udeleževale. Ženske so dobile volilno pravico, politično so postale z moškimi enakopravne, ne dajmo tega zaklada ležati, ne da ga izkoriščujemo.

Zadnje dni so prinesli časniki poročilo o delovanju katoliške ženske organizacije na Zg. Avstrijskem. Čudovito je bilo to delo! To društvo je k božiču 1921 zbralo za siromake v Lincu 5,5 milijonov kron ter je obdarovalo 5000 starih ljudi in 4000 otrok. L. 1921 je kupilo 15 tisoč parov čevljev ter 40.000 metrov blaga za obleke in 2000 kg volne. Ustanovilo je gospodinjsko šolo, žensko delovno šolo (Frauen-erwerbschule), zbralo 300 gosp. in gosposdičen večjih finih ročnih del, ki zdaj delajo za finejše tovarne in delavnice ter si tako najdejo primerne zaslužke. Le-ta organizacija si je najela petnajst stalnih učiteljic, katere so tekom leta priredile v deželi 450 kurzov, 10 okrajnih zborovanj. Število članic je bilo l. 1920 50.000, l. 1921 62.000!

Ako Korošci drugih dežel ne začnemo kmalu posnemati, se nam bo očitalo v poznejših letih, da zaklada nismo dvignili, ki nam je ležal pred nogami, da smo puščali v nemar prevažen del svoje družbene organizacije. Posebno se nam bo delal ta očitek, ker je žensko gibanje že zelo krepko se razvilo pri nemških naših sosedih, in organizacija teh deloma že sega v naše kraje.

Politično in socialno delo je med nami izredno težavno. Vsako naše delo takoj naleti na hud odpor naših nemškutarskih sosedov in zdaj bo nas ovirala pri vsakem koraku še socialna demokracija. Na nasprotstvo pri političnih oblastih, v sodnijski dvorani, se je treba takoj pripraviti. Vrhutega imamo med ljudstvom vse polno nasprotnikov: trgovci, gostilničarji, večji obrtniki — vse dela zoper nas. Časopisje naših nasprotnikov nam je napravilo sovražno ozračje, k temu je prišel še slabi vpliv vojaščine, ko so se po kosarnah zatirali naši ljudje in mučili od nemških oficirjev. Vse to pa ni prodrlo do naših žensk; bile so doma po svetu se niso klatile in svet jih ni izpridil, kar se jih je izpridilo, so se izpridile po moških, ki so se vračali iz sveta domu. Ženska moli, hodi v cerkev, govori materini jezik. Šele v najnovejši dobi rastejo iz tal tudi politična ženska društva. Zato se bomo z žensko lahko zgovorili in pogajali, ker so naše zahteve naravne in pravične. Surovost naših političnih nasprotnikov je tudi tako daleč zrasla, da hočejo očitno vsako naše zborovanje onemogočiti z silo, ne več beseda zoper besedo, razlog zoper razlog, marveč kol na Koroškem odločuje. Tako hočejo naše ljudi strahovati, da ne bi več hodili na shode. Mar se hočemo sami braniti z orožjem? Tudi to vprašanje bo treba premotiti, ker vlade med nami menda več ni, republika imamo in v ti velja volja večine, večina pa je v deželi nam nasprotnica. Nasproti dekletom in ženam se naši nasprotniki ne bojo upali tako nastopati, sram jih bo.

Dajmo tedaj prostora v javnosti ženskemu delu, dajmo ženski primeren delokrog, delokrog dejanske ljubezni do bližnjega, ljubezni do revežev, do otrok in do vsakogar, ki je pomoči potreben. Posnemajmo žensko organizacijo drugih dežel: povsod je treba kurzov za gospodinstvo, za bolniško potrebo, za negovanje otrok. Povsod bi bilo treba nekoga, ki skrbi za sirote, za nezakonske otroke in nezakonske matere, katerih je v deželi žal le preveč, posebno tam, ker se gonijo naši otroci v nemške šole kakor živina v hlev, in kjer nemška šola nima nobenega poblašujočega vpliva na otroško dušo, ko jo pa druhal v šoli tako kmalu okuži.

Prav posebne važnosti je za nas še neko vprašanje, katerega brez živahne ženske organizacije ne bomo rešili: Na Koroškem potrebujemo svojih duhovnikov, svojih učiteljev, svojih domačih uradnikov. Že pred vojsko je bilo študiranje dragocena reč. Zato je število naših slovenskih dijakov bilo tako nepovoljno in v nobenem razmerju s številom našega ljudstva. Mesta, kjer so šole, so nemška in naši slovenski kraji so siromašni, malo je bilo zaslužka vrhutega so nam nemške šole neprestano ovirale ljudsko izobrazbo. Zdaj so postale razmere še vse težavnejše: Na mesec se potrebuje za dijaka najmanj 20.000 K. Kedo to zamore, in kaj naj bo z mladeničem, ali mladenko, ki v letih svoje rasti nista imela dosti hrane? Tu morajo nastopiti naše žene in dekleta. Svojo mladino, ki študira, moramo oskrbeti z doma z živili. Ako so gospe v Lincu k božiču nabrale kar 5,5 milj., ako je celovška organizacija imela od ene glediške igre 90.000 dohodkov, res da so tu same številke, ki vse vkup niso vredne nič, a vendar nam kažejo pot, ki jo naj nastopimo, da pridemo do uspehov.

V Celovcu naj se ustvari središče, ali kje drugje, saj je to vse eno, le delavnih moči je treba; čimprej naj si društvo poišče moč, katera bo zmožna prirejati kurze in samostojno nastopati med ženskami. Po deželi pa se naj napravijo krajevni odbori, tako bomo poživili svoje družabno življenje in dobili sredstev, brez katerih ni mogoče delati; pridobili pa si smo tudi ljudi, katerih je za nas med možkimi zdaj le vedno manj.

Dunajski trg. Voli kg žive teže po 1420 do 2100 K, biki 1450—2000 K, krave 1430 do 2000 K, teleta 1800—3000 K, pitane svinje 3600 do 4060 K, ostale 3300—3800 K, ovce 1000 do 2050 K. — Mesne cene: kg govedine 2400 do 4600 K, teletina 2800—5050 K, svinjina 3600 do 4600 K, povojeno 3800—4800 K, slanina 4400

do 4800 K, maslo 3500—3720 K, Perutnina 9000 kron za kg, jajce 160—165 K komad, krompir lanski 210 K, letošnji 650—800 K. Težki vprežni konji 500.000 do 1 milijona K. Mesne cene so se izdatno podražile.

Zagrebski živinski sejem. Drugovrstni voli so se plačevali od 34 do 36, bosanski od 30 do 32 in krave od 30 do 42 kron za kilogr. Telet je bilo dosti ter so veljala od 22 do 41 kron za kg žive teže. Drugovrstne svinje so veljale od 66 do 72, tretjevrstne pa od 60 do 62 kron za kg. Seno se je plačevalo od 1000 do 1400, detelja od 1200 do 1400 in slama po 500 kron za 100 kilogramov.

Borza. Curih, 29. maja 1922. 100 avstr. kron 5½ cent. (vinarjev). Dunaj, 29. maja. Švica crski frank 2025 a. K, francoski frank 960 K, dolar 10.600 K, nemška marka 48 K, lira 550 K, češka krona 203 K, ogrska krona 12,70, dinar 150 a. K.

ZDRAVSTVO

Zadovoljnost in zdravje. Znan pregovor pravi, da je najbogatejši človek tisti, ki najmanj želi. Mi bi lahko dodali temu še to, da je tak človek tudi najbolj zdrav. Kdor nima previsokih želja, je zadovoljen s položajem, v kakršnem je, in s tem, kar premore. Zadovoljnost pa dela človeka vedrega in veselega. Vse to seveda ugodno vpliva na človekovo zdravje. Hrana se prebavlja v tem slučaju lažje in popolneje, človek bolje spi in ima sploh več volje do dela. Z eno besedo: zadovoljen človek, ki živi trezno in pametno, najbolj skrbi za svoje zdravje in bo tudi ostal najbolj zdrav.

Snaga varuje pred okuženjem. Ker se premnoge epidemije razvijajo po okužbi prebavil, gledati moramo osobito na to: 1. Da ne uživamo ničesar z nesnažnimi rokami. 2. Da ne uživamo ničesar iz nesnažnih posod. 3. Da ne uživamo ničesar v sobi, v kateri leži za nalezljivo boleznijo obolela oseba. 4. Da ne uživamo surovih jedil, osobito mleka in mesa, če natančno ne vemo, od kod da so. 5. Da ne pijemo sumljive in nečiste vode, in 6. Da se ogibamo vsake dotike s predmeti, ki jih je uporabljal bolnik (obleke, perila, posteljne oprave itd.). Če je bila taka dotika neizogibna, jo moramo skrbno osnažiti in razkužiti.

ZA SLOVENSKE GOSPODINJE

Solnčne rože. Gojite solnčne rože! Rastlina je hvaležna, ker ni v nobenem oziru občutljiva. Zadovoljna je z vsako zemljo in z vsako lego. Solnca si poišče sama, drugim rastlinam ga pa ne krati, ker je steblo visoko in ne vejnato. Zrnje solnčne rože je dobra in zdrava piča za perotnino, zlasti za kure. Če ga niso bile vajene, ga jim je treba začetkoma dajati po malem, ko se ga pa privadijo, ga zobljejo prav rade in se dobro rede. — Da se pa zrnje solnčnic uporabiti se za nekaj drugega, namreč za olje, kar je pri današnjih visokih cenah jedilnega olja gotovo upoštevanja vredno. Jedilno olje od zrnja solnčnic je prav prijetnega okusa, boljše in izdatnejše nego bučno. Skrbna gospodinja torej z gojitvijo solnčnih rož razven sadenja, ne povzročajo nobenega dela, lahko prav mnogo prihrani.

Krvave madeže iz obleke odstraniš najbolje, ako namažeš dotična mesta z gostim pšeničnim škrobom (šterko). Razmaži prav na gladko, pusti, da se škrob popolnoma posuši, potem pa suho zmenčaj in nazadnje skrtači s ščetjo. Če kri prvič ne izgine popolnoma, ponovi.

Za smeh in kratek čas.

Štedentovska. Nek dijak je zabaval jako dobro v gostilni goste, ki so zaradi tega spili precejšnje množine. Ko je odhajal dijak, mu je dejal gostilničar: „Da se vam izkažem za vašo zabavo, vam izbrišem polovico računa.“ „In jaz,“ pravi nato dijak, „hočem biti enak vam in izbrišem še ostalo polovico! Klanjam se!“

Pretrano. „Ko sem Stankotu prvič priznala svojo ljubezen, mi je bilo srce tako močno, da se je obrnil Stanko preplašeno k vratom ter zaklical: Napreil!“

Za ženske. „Ali ste že zapazili, da je zemlja v vseh jezikih ženskega spola?“ — „Da!“ — „Pa veste zakaj?“ — „Ne!“ — „Zato, ker o zemlji in o ženski nikdar ne vemo, koliko je stara.“

Listnica uredništva.

A. K. Za podlistek prekratko in nima prave vsebine. — **Kovač.** Smo prejeli in bomo fino porabili. Hvala. Ostalo pošljite v kratkem.

Vabilo

na izredni občni zbor

Slovenske krščansko-socialne zveze za Koroško, ki se vrši v četrtek dne 8. junija ob ½ 11. uri v Celovcu, Vetrinjsko obmestje 26-I. s sledečim sporedom:

1. Poročilo o delovanju društev v zimskem tečaju.
2. Volitev Zvezinega odbora v smislu izpremenjenih pravil.
3. Govor: Kako naj zasnujemo naše prosvetno delovanje.
4. Predlogi in nasveti društvenikov.

Po § 7 b zveznih pravil ima vsako pri Zvezi vpisano društvo pravico za vsakih 10 udov odposlati enega zastopnika na občni zbor. Če to ni mogoče, pa naj vsako društvo odpošlje vsaj po enega zastopnika in eno zastopnico, ki se naj med 10. in ½ 11. uro zglase pri predsedniku Zveze in predlože pooblastila.

32

Odbor.

Vabilo

na občni zbor

hranilnice ni posojilnice v Pliberku, r. z. z. n. z. dne 11. junija 1922 ob 10 uri dopoldne v posojilnični sobi s temhle sporedom:

1. Pozdrav načelnika in otvoritev občnega zbora.
2. Čitanje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
3. Poročilo načelstva in nadzorstva.
4. Potrdilo računskega zaključka za l. 1921.
5. Pomenek o ustanovitvi žitnega skladišča.
7. Slučajnosti.

Ako bi ob 10. uri ne bilo zadostno število članov zbranih, vršil se bo pol ure pozneje drug občni zbor, ki bo sklepčen ne glede na število navzočih članov.

33

K obilni udeležbi vabi — načelstvo.

Apno

31

se bo od 5. junija naprej — dokler traja zaloga — oddajalo

po 4000 K za 1 q (100 kil).

Ponudbe je pošiljati na naslov: Johann Urank, posestnik, Enzelsdorf, p. Gallizien, Kärnten.

LIDOVA KNIHTISKARNA

SE PRIPOROČA ZA HITRO, OKUSNO IN CENO IZDELAVO VSAKOVRSNIH DRUŠTVENIH, TRGOVINSKIH IN DRUGIH TISKOVIN, VABIL, OKLICEV I. T. D.

WIEN V., MARGARETENPLATZ 7